

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
17

SZABAD
POLC

Tökéletességünk azonban zárt rendszer eredménye, amely egy ideig képes a reprodukcióra, ám a korlátait a maga természetében nem képes meghaladni.

Az aurikus én, mint teremtő entitás ezért keresi mindazokat a lehetőségeket, amelyek megújuló tudatának megfelelő formai megnyilatkozásaként azt hordozni képes, akár a homo sapiens sapiens elmúlásának árán is, de annak munkáját felhasználva.

Kérdés az, hogy mindaz, amit a tudomány, filozófia a transzhumanizmus távlataiban megkísérel fölvezetni, egyensúlyban van e egy pozitív tudati fejlődéssel, avagy meddő kísérlet marad? Tény, hogy az emberi fejlődés ismét elért határaihoz, és az az *egész*-ség amely önmaga fejlődésében teremti valóságunk megújulni akar. Ebben a krízisben újra és újra felpörögnek a bevált technikák, de egyre reménytelenebb, hogy valódi eredményt produkálhatnak.

A Vízöntő mindenképp választ fog arra adni, hogy a tartalmi megújulás milyen formában nyilvánul meg.

Ez a spirális útja a fejlődésnek.

Van azonban egy hely – a mindenütt jelenvalóságnak a téridő hálóba be nem illeszthető szívdobbanása – a mikrokozmoszban, amelyben minden lehetőség élő, egymást nem kizáró szabadságban van jelen, ezért nincsen evolúciója sem, csak pompás *vansága*.

És csöndes mosolygással fogadja a hatalmas isten minden kísérletét.

6.

A múlt század hetvenes éveiben, amikor a „*No future !*” mondatot firkálta egy ébredező lélek nemzedéke a tűzfalakra pont az az időszak volt, amit közvetlenül megelőzött egy hatalmas

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúciójában való
kibontakozásával
18

SZABAD
POLC

fejlődési ugrás, amivel aztán nem nagyon tudtunk élni ez idáig, bár ami az elmúlt negyven esztendőben történt csakúgy döbbenetes, mint mint minden, amit az emberiség megalkotni volt képes. Nem sokkal a punk korszak előtt lépett az ember a Holdra.

Mégsem ebben az értelemben vetjük el a jövő lehetőségét. Beszéljünk inkább a jelenről. Egészen pontosan egy olyan jelenről, amiben benne van az, amit a transzhumanizmus egy a jelentől a lineáris skálán előrébb tol.

Fantasztikus emberekről az emberi történetben mindig is beszéltek.

Volt egy, aki az ismert civilizációra a legnagyobb hatással bírt, a neve: Jézus a Krisztus.

Néhány spirituális tanítás szerint a Krisztus eljövetele tudatos tervezés, korszakokon át tartó transzformáció eredménye, mely formai hordozókon keresztül valósult meg, mint Krisna, Mózes, Buddha.

És végül Jézus, aki az esszénusok közösségében nevelkedett.

Maga az esszénus rend egy olyan szintű tisztasági törvény megnyilatkozása, amelynek egyetlen célja volt a megfelelő emberi lehetőség kinevelése a Krisztus befogadására.

Fantasztikus történet, de a mai szavakkal, ismereteink szavaival azt is mondhatnánk, hogy a kezdetektől készültek erre a lehetőségre, sőt, ami addig történt, lényegében előkészítése volt a születésnek.

Tudatos biológiai sőt genetikai koncepcióról beszélhetünk, amely tervezett folyamat alapján az embernek nevezett formaiságot alkalmassá tette a legintenzívebb szeretet erő befogadására. Amit a transzhumanizmusban a szingularitás, különösség fogalmával igyekeznek megnevezni a tradicionális filozófiákban számtalanszor megjelenik. Legyen szó katarziszról, szatoriról,

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
19

SZABAD **POLC**

megvilágosodásról, vagy elragadtatásról, mind egy olyan tudatállapot körülírása, amely nem határozható meg pontosan tudatunk állapotában. Hiszen ez a tudatállapot létünk állapota is, amely minden ezt meghaladó valóságot saját egzisztenciájából, viszonyrendszeréből tud csak levezetni.

Az adeptus engedi, hogy ezek a határok felszakadjanak, és beengedi a magasabb intenzitású valóság lehetőségét, még saját halála árán is.

Dawid R. Hawkins, a közelmúlt egyik legjelentősebb hierofánja műveiben erre világít rá. Dr. Hawkins, ahogy az autentikus spirituális tanítók, arra törekedett, hogy transzfomált, mindenki által megérthető formában írja le azt a mindentudás állapotot, amelyben részesült.

Így alkotta meg kalibrációs mérések alapján tudattérképét.

A táblázat lényege, hogy nullától ezerig, egy számszerűségben megfogalmazható formában jelenítse meg a tudati fejlődés lehetőségeit. A 0 a teljes apátia az 1000 pedig az ember által még megérthető legmagasabb tudatállapot, a Krisztus. Ezek között az állati lét asztrális, érzelmi jelenségei találhatók, egészen a 200-as szintig. Ez fölött jelenik meg a voltaképpeni tudatosságra való törekvés a 600-as kalibrációig, amely a megvilágosodottság állapota, és ezen túl a dicsőségről-dicsőségre való kibontakozás

Félreértésre adhat okot, ha a kalibrációs egységeket egy lineáris rendszerben képzeljük el.

Nem, nagyon fontos kiemelni, hogy minőségi különbségekről van szó, és az egyes kalibrációs egységek meghaladása nem automatikus, hanem nagyon komoly, elkötelezett szellemi munkával és az abból következő minőségi ugrással valósíthatók meg.

Különösen érvényes ez az állati létből való kiemelkedés szintjére, a 200-ra, amely után a men-

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
20

SZABAD
POLC

tális képesség megvilágítása egyre erőteljesebb, majd a szeretetnek, mint a mindenségtudatnak megjelenésével együtt a mentál test tökéletes kibontakozása tapasztalható. Ez a pillanat a megvilágosodottság állapota, ugyanakkor ez a jelen kor emberiségét megelőző élethullámnak, az angyalokénak a tudatállapota.

A megvilágosodott ember: angyal, azaz az egész emberi lényiséget illetően teljes mentális képességgel bír. Az, hogy az emberiség ösztudata képes volt a tudati evolúcióban meghaladni a 200-as szintet a 2000-es évekre, nagyrészt annak köszönhető, hogy egyre több az ilyen angyal tudatú, megvilágosodott ember, bár számarányuk természetesen a hatalmas hétmilliárdhoz képest. Pár száz olyan lényről van szó, akiknek tudatállapota az angyali intenzitás létállapotába emelte a mikrokozmoszt. Ugyanakkor olyan hatalmas erőt indukálnak, amely az emberiséget képes kiszakítani az állati lét megrekedtségéből, bár ez nem feltétlenül komfortos érzet annak a lénynek, aki ragaszkodik félelmeihez, ideológiáihoz, ítéleteihez.

Fontos kiemelnünk azt, hogy ez az emberiség fejlődésének dialektikus, azaz horizontális útja. Azaz az „egészen ember” tudatosodása korszakokon át.

Ismét érdemes megemlíteni, hogy a spirituális fejlődés nem az Abszolútba való belépés lehetősége, de afelé vezető út.

Van ugyanis a megvilágosodásnál nagyobb feszültséget generáló aktus, ami az időben egy olyan mágikus centrumban található, amely a végtelen négy irányába ágazó keresztben valósult meg. Ez a megváltás.

Ez az, amely szükségtelenné teszi a további fejlődést, ugyanakkor a leghatékonyabb eszköze az emberiség szolgálatának.

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
21

SZABAD
POLC

Ez nem a jövő, hanem az örökkévalóság tudatállapota, amely nem különválasztja a megélhető tudatállapotokat, hanem egyé szövi.

Fontos-e tehát a status quo fenntartása az ősi formák kutatásával, tiszteletével, fenntartásával, abban a reményben, hogy megőrzésük, konzerválásuk, a tradíció, akár a grál fogadja be majd a transzformált tűzerőket, újra a mennyei birodalom teljes jogú tagjává nemesíteni Földünket?

Kérdés, hogy ha minden Isten, szükséges-e bárhova visszatérni térben és időben?

Természetesen nem feltétlenül kötelező dogma ez, de maga az Istenség tudat- és létállapota, a Tudat tökéletessége eleve feltételezi, hogy nem több mindennél, hanem: *Minden*, méghozzá a létezés akármely állapotában tökéletesen önmaga. Hiszen kitalálható a legrettegettebb ellenlábás, nem fog áttörni a tökéletesség határtalanságán, hogy körbezárja a Mindenséget.

Minden, ami megnyilvánul, azonnal megkezdí útját részleges tudatállapotából a teljesség felé, a tökéletes felébredésbe, a legmagasabb intenzitású éberség birodalmába.

Amint megnyilatkozik valami az Istenség által a létezésben, ez a lehetősége is a fejlődésre, illetve kibontakozásra. És ez a lehetőség a változás föl vállalásával jár. Azok a szituációk, amelyekben egy forma kiteljesedett, nem azért omlottak össze, mert külső erők támadták meg, hanem azért mert a valódi tartalom képes volt meghaladni azt. Azaz – a forma meghaladása ébredést jelent, bármilyen fájdalmas is legyen adott egzisztencia számára.

Nem azonnali transzfiguráció ez. Azonnali viszont a reakció, a forma ellenállása, ahogy a halokló kételkedése az elmúlásban, és görcsös élni akarása.

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúciójában való
kibontakozásával
22

SZABAD
POLC

A változást inspiráló erőket a hagyomány hajlamos ördöginek láttatni és hinni, hogy ő, mint a rend képviselője igazságos háborút kezdhet a démoni ellenséggel szemben – és ez az aktus válik aztán ördögivé, minden eszközt fölhasználva.

A küzdelem eredménye végül is megrekedés, stagnálás, az értelem alatti apátiába való merülés, és akár évmilliókig tartó permanens automatizmus.

Mintha bármiféle rend is örökké tarthatna. Egyetlen struktúra sem újulhat meg a szerkezet alapvető megváltozása nélkül.

Ha változatlanúságra gondolunk, az abszolút tökéletes szervezettségre, van neve: Isten.

De pontosan ez az mindent felülmúló intenzitású tudatosság olyan nyitott rendszer, amely az önátadásban megnyilatkozva mindent lehetőségnek ad teret és időt, a legteljesebb szabadságban.

Ez az isteni rend, alapja a Mindenség változásainak és fejlődésének. Gyakorlatilag ez az isteni szabadság szabja meg létezésünket.

Ha nem élünk vele, korlátnak, pusztító erőnek tapasztaljuk. Vele együtt mozogva, áramlásnak. Nos, a mi létállapotunk realitásában a jól ismert hírek nem túl kecsegtető jövőképpel turbózzák a negatív, világvége hangulatot, de a józanság mértéktartásra és együttműködésre hív fel.

7.

Az élet értelmét meghatározó nagy struktúrák széthullani látszanak, és nem véletlenül, hiszen már nem alkalmasak megtartani, még kevésbé fölépíteni azokat az új szisztémák szerint működő civilizációkat, amelyek keretet adhatnak az emberiség tudati fejlődéséhez.

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
23

SZABAD
POLC

A „hosszú számítás” végét éljük. Ez a ciklus nem más mint a Tzolkin által tartalmazott mérték, az a 26 000 esztendő, ami alatt naprendszerünk megkerüli az Alcyone-t, azaz, a Fiastyúk központi napját.

A ciklikus időszámítás szerint ugyanazok az erők hatnak világunkra ilyenkor, mint a hosszú számítás előtt, tehát egy előző ciklus végén.

Ez azt is jelenti, hogy az aktuális ciklusban felépült rendszerek az újra aktivizálódott erőhatásoknak kiteve reagálhatnak úgy is, hogy azokkal együttműködnek, tehát megújulnak, és a következő ciklusba lépve egy magasabb tudati minőségbe a lét minden állapotában evolúciót élnek át.

A tapasztalat azt mutatja, hogy az emberiség igen csak gyér hányada képes meglépni a fejlődés útjának ezt a fontos lépcsőfokát. Ez a szám még akkor is igen csekély, ha a felébredt, spirituálisan intenzívebb lelkület magával emel számos, arra már kész, kereső, tovább haladásra vágyó lelket.

Kérdés természetesen, hogy mit értünk spiritualitáson, szellemiségen. A szellemivel, az istenivel együttműködőt, tehát olyan nyitottságot, amely nem egy formában ragadja meg a transzcendenst, hanem annak lényegében, az odaadásban, az áldozatban és a szabadságban. Az odaadás és az áldozat magától értetődően testvériség, együttműködés.

Visszautalva pár szóban arra, hogy azok a megrekedt, megmerevedett formák, amelyek kétségkívül alkalmasak voltak az ember spirituális fejlődését előremozdítani, a tudati evolúció bizonyos állomásain, morálként, vallásként most már inkább gátolják azt. Nem is feltétlenül a tartalom miatt, amit körbeburkolnak, és amely akár újra kibontakozhat, sokkal inkább a

Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
24

SZABAD
POLC

struktúra miatt, amely jellegénél fogva kizár, elhatárolódik, és a mindig azonos minőségű szentséget sajátjaként igyekezik birtokolni.

Globálisan, azaz az emberiség és a természet egészét figyelembe véve, ma már tudjuk, hogy mindenki mindenkiért felelős. Az a válság, amit az emberiség átél, éppen erre tanít, és a varázsszó, ami nem csak a túlélés lehetőségét biztosítja, hanem lényege a fejlődésnek, az együttműködés, a konszenzus.

Természetesen idealista allűrökkel való játszadozás nem praktikus. Tudomásul kell vennünk azt, hogy az a már több, mint hétmilliárd, akit mi embernek hívunk, igen sokféle nézetét képviseli nem csak ugyanazon fajnak, de ennek a bizonyos spirituális evolúciónak nagyon különböző állapotait éli át. Nem csak a személyes lét szintjén, hanem az egyes közösségek egzisztenciáját tekintve is.

Az éppen identitás válságban vergődő, ezért az identitás megerősítésében érdekelt nemzetek hajlandósága az együttműködése gyakorta fennakad a dacos sértettségben, miközben mítoszai mögé bújnának az őket is átsugárzó valóság ígérete elől.

Az emberiség kis hányada, amely hajlandósággal bír együtt haladni a spirituális evolúcióval meghaladta, illetve meghaladni kész azokat az identitásokat, amelyekre épült a civilizáció ismert szerkezete. Ez nem pusztítást és pusztulást jelent, nem devalvációt, hanem egy olyan magasabb minőségű identitásba való integrálódást, amelyben felismerheti egy individuum más individuumokkal való azonosságát, mint testvériséget előbb egy globális térben, annak lehetőségeivel élve, és a lehetőségekből adódó felelősség fölvállalásával. Ez az útja azután az univerzális testvériség megtapasztalásának, ami csak akkor nyílik meg, ha a globálisban

**Mayer Zsolt:
Alkotó együttműködés
a Tudat evolúcióban való
kibontakozásával
25**

**SZABAD
POLC**

szerves egységben létezőnk, így annak meghaladására is készen állunk. A világ nem egyszer keletkezett, hanem örökké keletkezik, és ebben az örökkévalóságban minden megnyilvánulás azonnal a megistenülés, az *Unio Mystica* útjára lép.

Az evolúció lényege ez.

Így kaptuk örökségbe mi is az előző élethullámok tapasztalatait és lehetőségeit, és adjuk tovább az utánunk következőknek.

Mi is a jelentősége ennek?

Az emberiség örökségével való összekapcsolódás a továbblépés biztosítója abban az erőteremben, amely sohasem fogja elveszíteni a képességeit, sőt dicsőségről dicsőségre gyarapodik.

Ez az Élet Testvériségének végtelen lánc.

Az életben nincsen elválasztottság – Nem ismer korlátokat és behatároltságot. Soha véget nem érő erő. Erő, fény- és örömrádat. Ezért kell feltörnünk a régi otthon, a régi élet falait, akár a tojás héját, hogy új helyet teremtsünk annak a bőségnek, amit a Létezés teljessége ajándékoz nekünk.

Az ember transzformációjának titka magában az emberben rejlik.

Ezért kell önmagunknak és nem másnak véghez vinni az átváltozás misztériumát.

Budaházy Éva: Gázel a fénykatedrális- ról

**SZABAD
POLC**

Lombok alatt, utcazajban fénysugarak áldanak.
Szobád mélyén apró mécses világítja arcodat.

Bárhol is vagy, bármit is vetít éltedbe a nagy Erő.
Fény a lelked, s fénybe tér meg csillagúton általad.

Csillagúton, fényösvényen, katedrálisok fölött
Égre szárnyal, bár – a szemnek – moccanatnyit sem halad.

Benned Nap süt, benned Hold süt, Hajnalcsillag homlokod.
Tündökölsz, mint fénylő kereszt. Te vagy önnön Templomod.

**SZABAD
POLC**

Budaházy Éva: Víz tükrében templom

Előhang

Tengerpart.

Sziklafehérség, égvize kékség.

Végtelen távlatok, mérhetetlen terek és a pillanat.

Az egyetlen és örök pillanat.

Szelídülő sziklaszirten templom.

Önmagára néznek ablakszemei.

Harangtornya ég felé tör, harangtornya víz mélyébe ível.

– Kettő vagy egy?

Ki tudja.

1. Tükörkép világ.

Kék felhők elúszóban.

Templomi béke.

2. Mint egy törékeny

Álom képe: tükröben

Lebeg a templom.

3. Harangkondulás.

Víztükre, szikla mélye

Várja-fogadja.

4. Száll a harangszó.

Száz tükörkép ébredez

Vizek fenekén.

5. Száll a harangszó.
Százezer visszhang támad
Hullámok tükrén.
6. Harangszó-émlék.
Tengerparti kavicsok
Tükörbe néznek.
7. Vízükör mentén
Kavics-ösvény kanyarog.
Indul a hegynek.
8. Tengervíz mentén
Vízcsepp-ösvény tekereg.
Habok közé fut.
9. Kígyóforma út.
Hegyre fel, le vízbe fut.
Tükrök mindenütt.
10. Kinyílt egy virág.
Szikla-résben, hullám tükrében
Pendelye táncol.
11. Sugaras fények.
Templom tornyán, hullámokon
Tükrös ragyogás.

**Budaházy Éva:
Víz tükrében
templom
2**

**SZABAD
POLC**

SZABAD POLC

**Budaházy Éva:
Víz tükrében
templom
3**

12. Emelkedő út.
Hullámok völgyébe fut.
Csalóka tükör.

13. Ereszkedő út.
Hullám-templomhoz eljut.
Csalóka tükör.

14. Csak a pillanat.
Fenn templom, lenn tenger.
Fénytükör-játék.

15. Csak a pillanat.
Lenn templom, tenger-ég fönn.
Víztükör-játék.

16. Csak a pillanat.
Ég-tükre és víz-tükre
Összehajolnak.

17. Tengervíz-zúgás.
Tükrös csendben morajlik
Ég-szíve ének.

18. Ég-szíve ének.
Tükrös fényben szétárad
Tengervíz-zúgás.
19. Mohazöld lépcső.
Útkezdetre, út vége
Víztükörbe fut.
20. Körmenet-émlék.
Tükör karja átölel
Sziklát, templomot.
21. Vércseppek útja.
Jáde-lépcső odafenn,
S víz tükrében lenn.
22. Tengercsepp-játék.
Gyöngyszem lépcsők ragyognak
Óriás tükrön.
23. Harmadik lépcső.
Víztükör. Alkonyi Nap.
Bíborszín selymek.

**Budaházy Éva:
Víz tükrében
templom
4**

**SZABAD
POLC**

SZABAD POLC

**Budaházy Éva:
Víz tükrében
templom
5**

24. Vörös-arany ég.
Templom tornya víz tükrén
Messzire izzik.
25. Negyedik lépcső.
Csillaghad feljövőben,
Ég s víz tükrében.
26. Csillag-tűz varázs.
Kékes templomfény lebeg
Tenger tetején.
27. Ötödik lépcső
Fehér fénye szétárad
Tükrök tengerén.
28. Tükrök tengere.
Égen járnak hullámok,
S csillagok vízen.
29. hatodik lépcső.
Vízen s templomajtóban
Estike nyílik.

30. Estike szirma
Ibolyaszín áhítat:
Templomfény tükör.

31. Hetedik lépcső.
Arany fények hajnala.
Lélekvíz tükör.

32. Csak a pillanat.
Mindenséged szív-tükre
Magába ölel.

33. Szív-templomfény.
Tükrében a tengernek
Állsz időtlenül.

Epilógus:

„Magad ragyogsz a megismerés által
a térben.”

(Síva 112 útja)

**Budaházy Éva:
Víz tükrében
templom
6**

**SZABAD
POLC**

MOZGÓ

Héty Péter:

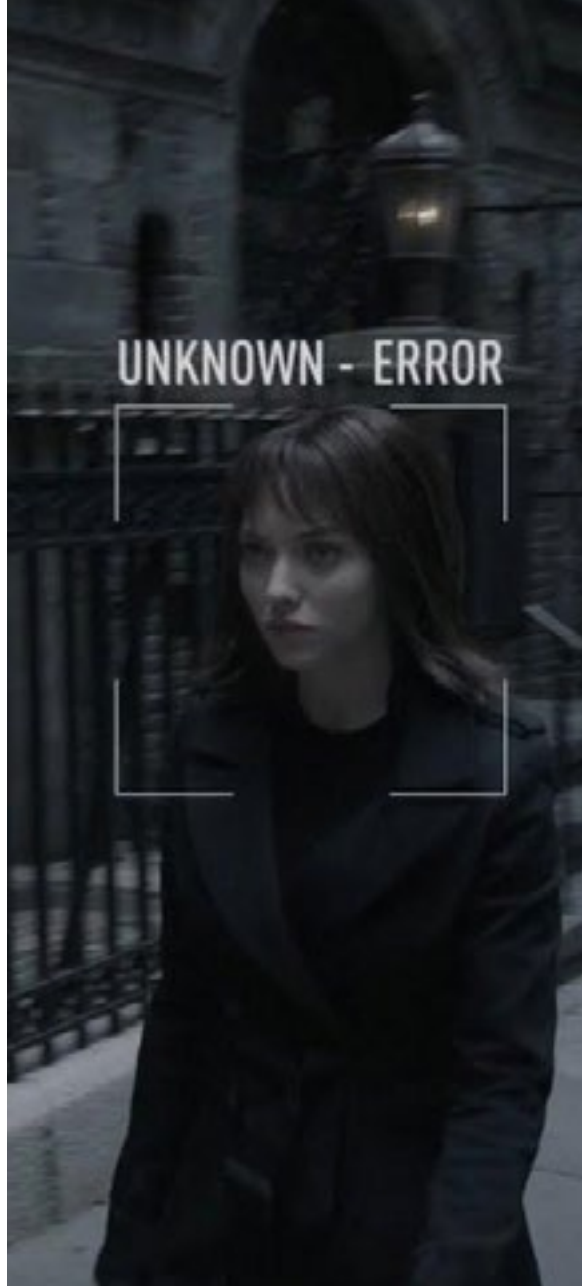
Andrew Niccol (a Truman show, Gattaca, S1mone, A burok, Lopott idő és más filmek írója, rendezője) legújabb mozija az Anon 2018-ban került bemutatásra. Elsőre egy egyszerű névnek gondolnánk, de ha hozzá teszünk még két betűt már a cím is beszédesebb: Anonym. A névtelen, a meg nem nevezhető, a nem ismert.

Niccol mindig az aktuális kor valamely új irányvonalának ma még nem látható végét veszi górcső alá úgy, hogy közben bemutatja annak csapdáját, s mindeközben egy misztérium drámát is elrejt a történetben. Így volt ez a valóság show világát a mindennapokra kiterjesztő Truman showban, ahol az Igazember végül megszabadul az illúziók világától. A genetikailag tervezett emberek tökéletes társadalmán áthatolva, az önfeláldozás segítségével visszajut kozmikus eredetéhez a Gattaca főhőse. S1mone virtuális személyisége végül hihetőbbé válik a hús-vér emberénél, megkérdőjelezve értékítéletünket, valóságérzékünket. A burokban a lelket uralni vágyók elől törnek a szabadság felé, míg a Lopott időben az emberi életidőt birtoklók társadalmi rabságából kell kitörni.

A legújabb filmben a digitális „szép új világ” mindenre kiterjesztett számítógépes ellenőrzésének jövőképét vetíti elénk, ahol mindenkinek digitálisan rögzül minden pillanata, minden, amit lát. Cserében újra előveheti ezeket, vagy például kéretlenül is azonnali információkat lát mindenről, ami elé kerül. Ebben a

**A névtelen,
a meg nem nevezhető,
a nem ismert
– Andrew Niccol: ANON**

világban az amiről, vagy akiről nincs információ azonnal gyanús, rendszeridegen, bűnös. Bűnelkövetőként csak is az ilyen jöhet szóba. Cyber krimiként is aposztrofálhatnánk a filmet, hisz rejtélyes gyilkosságok felderítése közben kerül a nyomozó látókörébe egy azonosíthatatlan hölgy aki Anon néven hackerkedik. Lassan próbálja lépre csalni, miközben titkos vonzalom ébred benne szabad lényé iránt. Lassan a megfoghatatlan, és megnevezhetetlen egyre jobban bűvkörébe vonja, és bűnösségét szinte a végkifejletig nem tudja elvetni. A fordulatos történetet nyilván nem jó egy ilyen ismertetőben „lelőni”. Mindeközben persze konkrét lövöldözések és egyéb „korhatáros események” is zajlanak. Legyen elég annyi, hogy sok minden más ebben a filmben is, mint aminek elsőre látszik. Egy végső párbeszéd a „névtelennel” pedig egy olyan értelmezési lehetőséget is ad, mely alapján az ismeretlent, mint a legvégső, ésszel fel nem foghatót is értelmezhetjük. Nem részese a digitális illúzióknak, nincs abban a világban, mégis átlátja, és mindent át tud benne írni, ha kéri, bár visszaélnék ezzel. Mindeközben ez a világ, és nyomozó főhősünk nem érti a Névtelent. Nem is értheti, hisz nem része az ő világának, értelmének, a gondolatvilágunknak. **„Életed minden napján azt keresed. Ezért nem fogod soha megérteni. Nem arról van szó, hogy van valami rejtegetnivalóm... Hanem semmim sincs, amit neked látnod kell.”**

**Héty Péter:
A névtelen,
a meg nem nevezhető,
a nem ismert
2**

MOZGÓ

666

A képek forrása:
Pinterest

HANGOLÓ

JUHÁSZ LÁSZLÓ:
666,
JÁNOS
APOKALIPSZISE

Egy emlékezetes lemez... pont 30 éve 1988 őszén került elém ez az album, az Aphrodite's Child 666 című. A progresszív rock egyik mesterműve. Concept alkotás. Vangelis és a szövegíró Costas Ferris **János Jelenéseit** dolgozta fel, nem lineáris, főleg zenei módon olykor narrátorral. Dramaturgiája is figyelemre méltó. A rock számok fokozatosan átmennek irreális kísérteties hangzásokba. És közben a feszültség egyre nő. A „*Bárány menyegzője*” és a „*Vadállat foglyul ejtése*” már csak ütőhangszerek és szintetizátor effekteken szól. A mélypont Irene Papas „magánszáma”, az Infinity, amit a lemezen fekvő nyolccassal jelölnek. Aki a nagy Babiloni kéjű őrületét hivatott eljátszani. **Voltam-vagyok-leszek!** nyögi, suttogja, sikítja kétségbeesetten. Csak erős idegzetűeknek! A kiadó emiatt nem is akarta megjelentetni a lemezt, pornográfának minősítették – 1972-ben!! Az egyik dal címe *Altamont*. Utalás a híres fesztiválra, ahol a virággyermekek mítosza kapott halálos sebet. A húszperces finálé egy összefoglaló félelmetes hangmontázs, meglepő címmel: Minden ülőhely foglalt. Vangelis és Ferris egy cirkuszi előadásra képzeltek – zeneileg persze – az apokalipszist, ami aztán kívül is megjelenik. Az utolsó dal címe *Break – Szünet*. Az egyik sora így szól: *Cry in my empty room*. Sírás az üres szobámban. Meglepő, belső távlatba helyezi az eseményt. A híres mottó: *Hol a színpad? Kint-e? Vagy bent?*

...A zenéről csak felsőfokban szólhatok. Van itt minden, rock jazz világzene, kortárs zenei hatások ambient, hangmontázs, és ironia persze... Vangelis Papathanassiou képzelete ledönt minden korlátot, és mégis tömör egységes az anyag amit alkot. Roussos és a többiek is nagyon beletették magukat. Kolorous gitározása kiemelkedő.

Egy érdekesség: Ez az album az együttes hattyúdala lett. A visszaemlékezések szerint a tagok nagyon élvezték a munkát a stúdióban, mindenki csúcsformában volt. De egyébként már nem is beszéltek egymással.

Egy személyes megjegyzés: A zene egyre halad a konkrétól az ismeretlen, a félelmet keltő bizonytalan kontúrú, a homályos felé és a feszültség nem csökken. Mintha a világos, a tudatos bevonulna az egyre elmosódóba, a tudattalanba. 1988 őszén, és már előtte is érződött, hogy Magyarország belegyalogol egy elkerülhetetlen változásba. Egy „szép világ” visszavonhatatlanul összeomlik, és az átmenet ismeretlenségéből valami „újnak” kell megjelennie. Vagy... Ez az életézés vett körül akkor engem is: az Ismeretlen. És ennek az érzetnek az analógiája volt számomra ez a zene – segített valamit Tudatosítani.

Az a valami aminek az érzése akkor a levegőben lógott, még ma sem született meg... Ez a véleményem. Az Aphrodite's Child 666 lemeze időtállóan bizonyult. Ma is ugyanúgy aktuális. És ez nem jó...

A videó itt látható:

<https://www.youtube.com/watch?v=yJAbKZpHnvo>

Eredeti megjelenés: a szerző Facebook oldala

Juhász László:

666,

János Apokalipszise

2

HANGOLÓ

A kép forrása: Silhouette

„Az ember sok mindent megtanulhat egy kutyától (...). Arra tanított, hogy minden napot féktelen örömmel és boldogsággal éljek meg, hogy ragadjam meg a pillanatot és hallgassak a szívemre. Megtanított arra, hogy élvezzem az egyszerű dolgokat: egy séta az erdőben, a frissen leesett havat, egy szunyókálást a téli nap sugarában. És amikor megöregedett és mindegyre fájt, arra tanított, hogy a viszontagságok között is maradjak optimista. De legfőképp a barátságról és az önzetlenségről tanultam tőle, s mindenekfelett a megingathatatlan hűségről. Meghökkenítő elképzelés volt, hogy csak most, halálában értettem meg teljesen: (...) a mentorom volt. Tanárom és példaképem: Lehetséges, hogy egy kutya – bármelyik kutya, főleg olyan dilis, fékezhetetlen, mint a miénk – képes megmutatni az embernek, hogy mi az, ami valóban fontos az életben? Hittem benne, hogy igen. Hűség. Bátorság. Elkötelezettség. Egyszerűség. Öröm.”

John Grogan

ARC-
KÖNYV

válogatás
az Aquarius Kincsei
FB oldalon megjelenő,
legnépszerűbb
posztokból.

A teljes poszt

<https://www.facebook.com/aquariuskincsei/photos/a.110734542297506/1989561741081434/?type=3&theater>

„Két év elég ahhoz, hogy megtanulj beszélni, de egy egész élet kell, hogy megtanulj hallgatni”

Kínai közmondás

A teljes poszt

<https://www.facebook.com/aquariuskincsei/photos/a.110734542297506/1989185257785749/?type=3&theater>

„Légy az, kiből árad a nyugalom.
Légy az, kire nem hat a hatalom.
Nyújtsd oda, hol kérik a kezedet.
S menj oda, hol fázik a szeretet.”

Gárdonyi Géza: Légy az

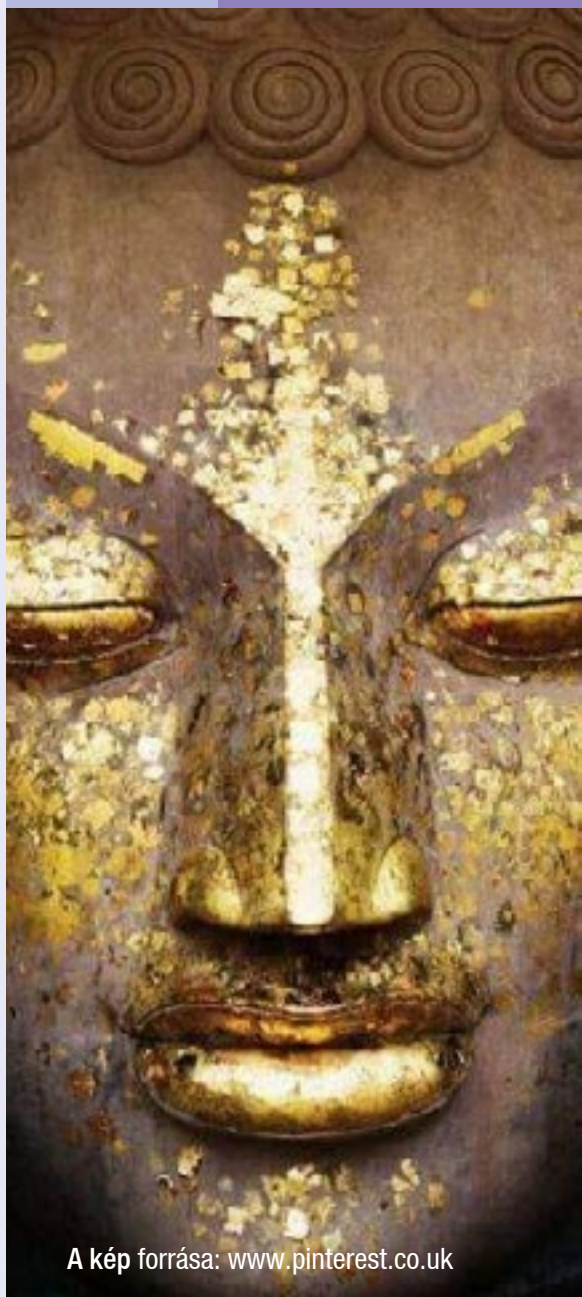
A teljes poszt

<https://www.facebook.com/aquariuskincsei/photos/a.587931567911132/1956733407697601/?type=3&theater>

válogatás

az Aquarius Kincsei
FB oldalon megjelenő,
legnépszerűbb
posztokból.

ARC-
KÖNYV

A VILÁG ÚTVESZTŐJE ÉS A SZÍV PARADICSOMA

Comenius

LAPOZÓ

A kép forrása:
www.pinterest.co.uk

**Térj vissza, ahonnan jöttél, a szíved hajlékába,
és zárd be az ajtót magad mögött.”**

azaz

világos magyarázata annak, hogy ezen a világon és minden dolgaiban egyéb sincs, mint tévelygés és tántorgás, tülekedés és törtetés, csalárdság és álnokság, nyomorúság és bánat, s a vége mindennek csömör és csüggedés; de hogy aki visszavonul szíve hajlékába, s ott egyedül az Úristennel lakozik, az megtalálja az igazi, a tökéletes lelki békét és boldogságot.

<http://aquariuskincsei.hu/termek/comenius-vilag-utvesztoje-es-sziv-paradicsoma/>

Az ember útja – utazás a Váratlanba?

Hogyan találjuk meg valaminek az értelmét és irányát, hogyan találunk rá az iránytűre? Napjainkban világossá válik, hogy a tudományba és technikába vetett hit nem elegendő.

400 évvel ezelőtt, 1614-ben, egy kis írás jelent meg: a Fama Fraternitatis, melyet tübingeni tudósok egy baráti köre (Tobias Hess, Johann Valentin Andreae és mások) fogalmazott meg, mely egy olyan ember (*Christian Rosenkreuz*) útját írja le, aki a tudás, hit és művészi tevékenység szintézisére törekszik – és eközben eljut legbelső önvalójához.

Bővebb információ és vásárlási lehetőség itt:

<http://aquariuskincsei.hu/termek/utazas-varatlanba-dvd/>

„Mikor láthatatlan önvalód megjelenik számodra, arról ismerheted föl, hogy árnyékot vet. Korábban én sem tudtam, ki vagyok valójában, míg saját testemet mint árnyékot láttam. Be fog köszönteni az az idő, mikor az emberiség világító árnyékokat fog a Földre vetni, nem pedig fekete szégyenfoltokat, mint mind mostanáig, az égen pedig új csillagok fognak megjelenni. Te is járulj hozzá ahhoz, hogy fény keletkezzék.”

*Gustav Meyrink: A zöld arc
(Újvári Péter 1920-as fordítása alapján)*

Bővebb információ és vásárlási lehetőség itt:
<http://aquariuskincsei.hu/termek/gustav-meyrink-zold-arc/>

A ZÖLD ARC

Gustav Meyrink

LAPOZÓ

A kép
Váradi Zita
festménye

Az Aquarius Kulturális Alapítvány célja a különböző kultúrákat összekapcsoló közös értékek kutatása, terjesztése és teremtése, ilyen módon kíván részt vállalni a közművelődésben, színesítve és erősítve azt a saját eszközeivel.

Olyan értékeket tekint egyetemesnek, melyek minden ember számára értéket képviselnek – azaz az élet értelmének keresésével állnak kapcsolatban, és különböző kultúrákban különböző formában, de lényegi elemeiben közös tartalommal jelennek meg a tudomány, a vallás és a művészet területén.

Az Alapítvány törekszik arra, hogy ezeket az egyetemes értékeket a jelen kori eszközeivel nyilvánítsa meg, minél több emberrel hozza élő kapcsolatba és a hasonló törekvéseket támogassa.

Teremtsünk teret a találkozásra!

Ahol az utak találkoznak, mi segítünk egymással találkozni. A találkozás helye különleges. Határon áll, ahonnan másik világhoz indul hajó. A találkozás helyét közösen teremtjük. Ez a tér számunkra is felfedezésre vár.

Olyan értékeket rejt, melyet közösen hordoznak, akik már jártak itt a múltban, és azok, akik csak a jövőben jönnek. Ez a tér teljesen nyitott, mégsem üres. Kereteit az utak alkotják, melyek ide vezetnek. Tartalma a találkozás.

Találkozás azzal, ami minket ide vezetett, találkozás egymással, egy másik irányulással, ahol az irány a saját középpontból a közös középpontba mutató sugár, és minden ember az egyetlen titokhoz vezető számtalan út egyike. Ez a találkozás kisugárzik és inspirál. Teremtsünk teret a találkozásra!

az AQUARIUS Kulturális Alapítványról

Az alapítvány olyan szellemi kikötő, amely a különböző térben és időben megszületett szellemi kincseket kutatja és eleveníti meg tevékenységén, rendezvényein keresztül minél több ember számára. Minőségi ismeretek, valós élmények és tapasztalatok megszerzésére ad lehetőséget és inspirál.